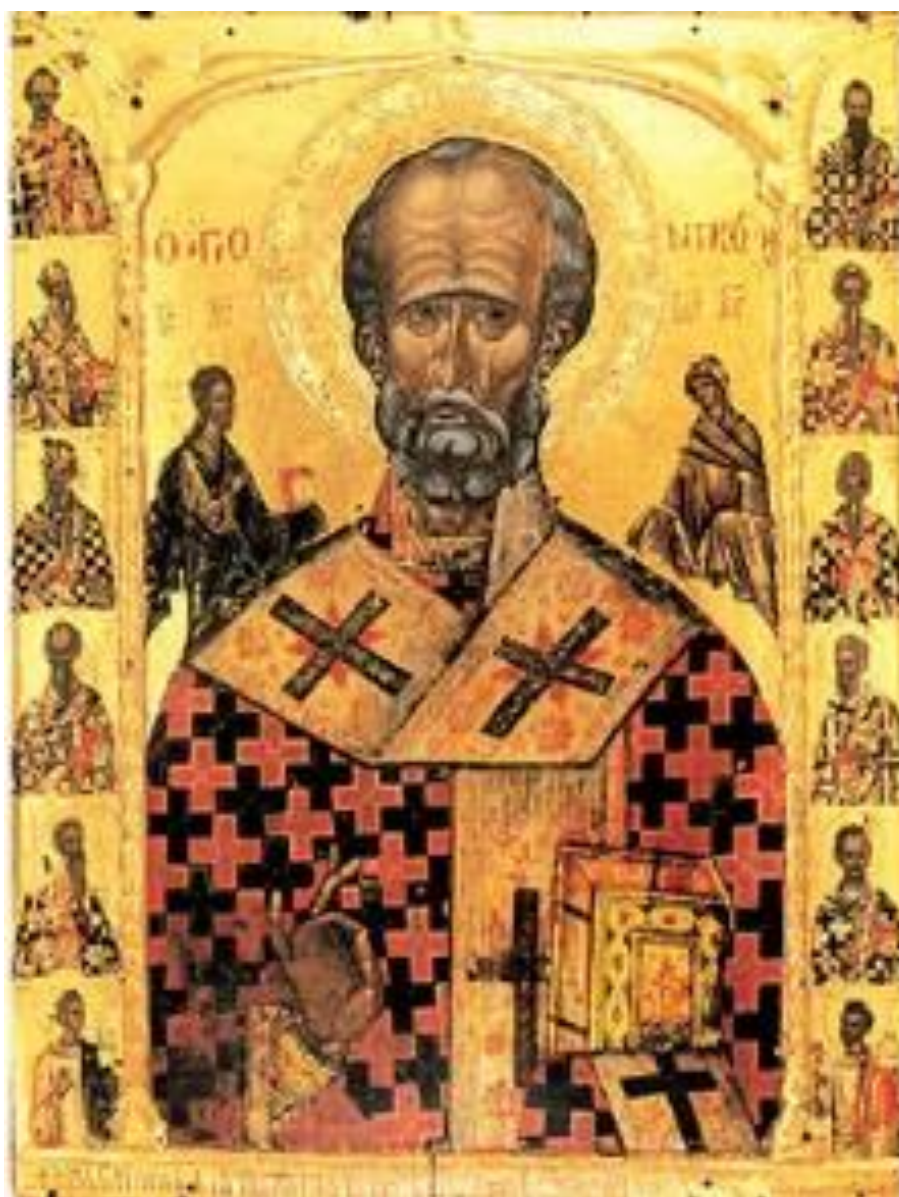

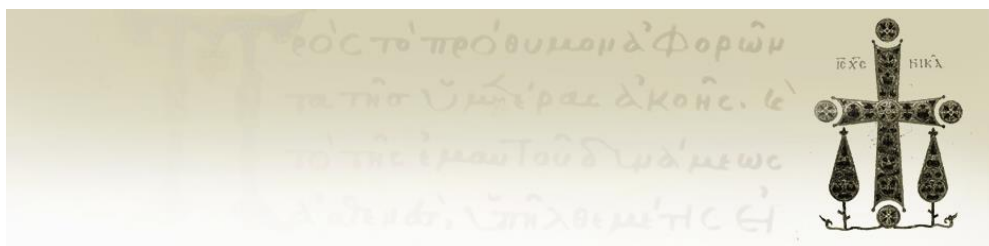
Svátek svatého divotvůrce Mikuláše z Myr Lykejských

Podle díla (†) archim. Georgia
Grigoriatského

V Bohu zesnulého igumena Posvátného monastýru sv. Řehoře
na Svaté Hoře Athos

Ikona z Monastýru ctihodného Řehoře na Svaté Hoře Athos

Slovo úvodem

„Největší dobrodinci lidského pokolení jsou svatí,“ říká starce Georgios Grigoriatský a jedním dechem dodává, že je tomu tak proto, „neboť svatí zachovávají pravdu o lidské přirozenosti.“

My, lidé, žijeme podle starce Georgia uvnitř našich vášní, sobectví, zisknosti, a proto se pravda o lidské přirozenosti znehodnocuje. Člověk ztrácí krásu Bohem stvořené přirozenosti a stává se duchovně nemocným. A tak postupně všichni zapomínáme, jak se stále více stáváme účastnými na této nemoci a rozkladu lidské přirozenosti, kdo je opravdový (skutečný) člověk, jak ho kdysi stvořil Bůh.

„Pán, Bůh Slovo, se stal člověkem, aby v člověku probudil schopnost opětovně najít onu pravdivou lidskou přirozenost, onen Bohem stvořený „obraz Boží“ v člověku.“

Starce Georgios naznačuje vysokou roli našich světců, mužů i žen, kteří ve svém vlastním životě vždy zachovali pevné pouto s původním „Božím obrazem“.

„Svatí,“ jak charakteristicky dodává starce Georgios, „jsouce sjednoceni s Kristem a jsouce každý z nich opakováním Krista ve své vlastní době, přispívají k tomu, že dílo Kristova vtělení se stává díky nim zcela určitým a hmatatelným.“ Stručně řečeno, tito svatí na příkladu svého života poukazují na opravdového člověka (opravdové-skutečné lidství). Když tedy hledíme na nějakého svatého a získáváme správné pochopení o jeho osobě, tehdy pravíme: „Tento svatý je člověk Boží. Takto Bůh stvořil člověka, aby byl právě takovým (jakým je tento náš svatý).“

Když však (v našem životě) nevidíme žádného svatého, domníváme se, že to, jací jsme my, že právě takový je i člověk, a kvůli tomu ztrácíme ponětí o pravdě naší lidské přirozenosti. Také proto starce Georgios vždy zdůrazňoval, že největší přínos Božích svatých spočívá v tom, že tito svatí nám ukazují, jaký je skutečný člověk, Bohem stvořený obraz.

Mezi těmito dobrodinci lidského pokolení, tedy mezi Božími svatými, kteří zachovali pravdu o lidské přirozenosti, se nachází také dnešní světec, kterého celá naše Církev obzvláště ctí, tento „přesvatý“ světec, jak ho oslavuje naše Církev ve své hymnografii, svatý otec Mikuláš z Myr Lykejských.

Je tomu tak proto, že svatý otec Mikuláš dosáhl výšky a hloubky svatosti, jaké jen lze dosáhnout, vždyť on vpravdě dosáhl *míry postavy plného věku Kristova*¹, a stal se „bohem působením Boží blahodati“.

Jak jsme přijali z Posvátné tradice a učení Církve, svatý otec Mikuláš získal dokonalou lásku k Bohu a k člověku. A jelikož dosáhl této výše, Boží lid, tj. Církev Boží, pochopil a uvědomil si tuto jeho zvláštní blahodatnost, a vždy svatého Mikuláše považoval za velkého utěšitele – anděle uvnitř tohoto přítomného života, jenž se takto projevoval vůči všem trpícím lidem.

Boží lid rovněž dobře pochopil a pocítil, že láska, jejíž plnosti svatý Mikuláš dosáhl, není něčím dočasným. Ale protože *Bůh jest láska*², účastní se svatý Mikuláš *neporušitelnosti a věčnosti*.

Starec Georgios dosvědčuje mnohasetletou zkušenost naší svaté Církve, když praví:

„Také díky tomu že Církev Boží, majíc důvěru v dar lásky svatého Mikuláše, nikdy nepochybovala a ani dodnes neváhá okamžitě se utéci k tomuto světcí, pod jeho svatou pomoc, kdykoli se ocitá v nějakých pokušeních a životních nebezpečnostech.“ Velký lidumil – svatý Mikuláš! Jak velká lidumilnost vychází od svatého Mikuláše! Neustále

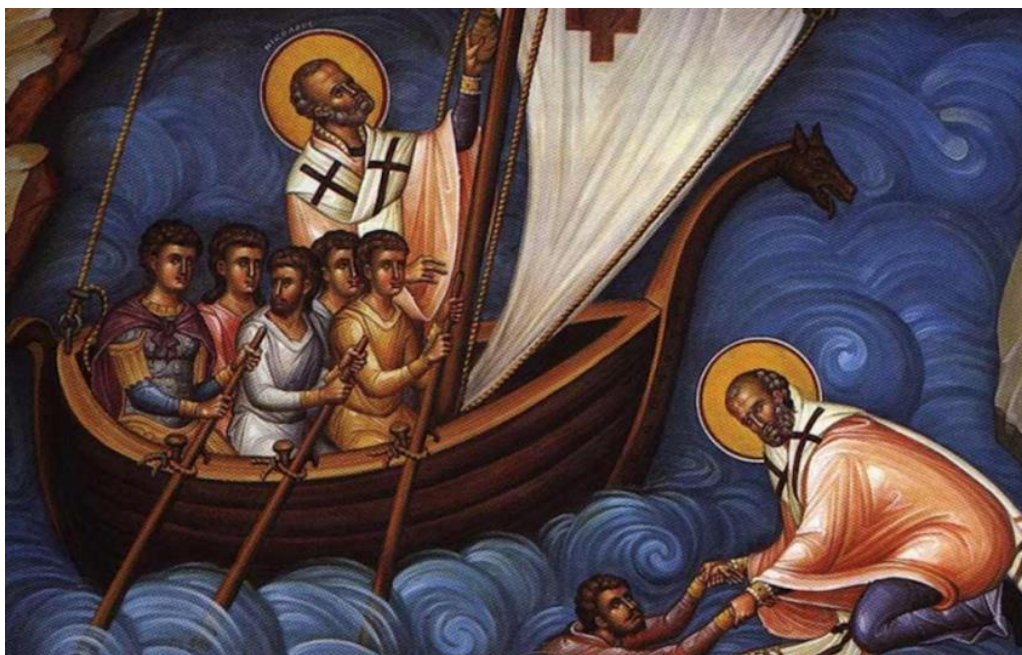
¹ Srov. Ef 4,13: „Až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.“

² 1 Jn 4,16: „A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.“

běží (na pomoc), dostihuje (každého, kdo je v nouzi), vždy ochoten a připraven pomoci, velký zachránce každého z nás, který se k němu obrací a prosí o pomoc.

„Vzdáváme Bohu své díky, neboť nám uvnitř své svaté Církve daroval svou blahodat', díky níž máme takové velké světce, takovéto podivuhodné Otce, takovéto blahodátne osoby, takovéto pozemské anděly, jakým je i svatý Mikuláš.“

My, věřící, tak vždy vzdáváme díky svatému Mikulášovi, neboť si zamiloval Boha, zamiloval si i člověka a, jak praví starce Georgios, zamiloval si i nás...

Vždy svatému Mikuláši děkujeme, neboť nás i dnes „tajemně a neviditelně pomazal myrem duchovním“ z Myr Lykejských (řec. μύρω χρισθείς νοητό).

„V Myrách živ tělesně, byl jsi jako vzácné myro posvěcující svět.

Přijav totiž od Boha pomazání myrem duchovním,
vydáváš libou vůni svatosti, svatý Mikuláši, Kristův světiteli.

Zástupy těch, kdo s vírou a s láskou
stále oslavují tvou všechvalnou památku,
otče, zbavuješ přímluvami svými u Boha
jejich běd, muk a soužení.“³

V souladu s těmito verši z Večerní bohoslužby ke svátku tohoto světce, svatý Mikuláš i nás „pomazal myrem duchovním“, myrem lásky a své svatosti, a my, slabí, bídní a hříšní, jsme pocítili tuto duchovní a libou vůni svatého Mikuláše, jako by nás celé *oblévala* duchovně.

³ Stichiry ke svátku sv. Mikuláše (viz Download pravoslavi.cz)

Starec Georgios nás nepřestává vyzývat, abychom svatého Mikuláše vždy s pokorou neustále a snažně prosili, aby „přehlédl jako lidumilný, jakým bezesporu je, všechny naše nemoci, slabosti, kterých je nesčíslně, a nadále se za nás přimlouval u Pána“.

Prosme a snažně se modleme, aby svatý Mikuláš byl nadále velkým ochráncem a záštitou celé plnosti naší křesťanské Církve.

Především dnes, kdy je jeho velký církevní svátek, prosíme svatého Mikuláše, aby se přimlouval u Krista, aby našemu lidu daroval vytrvalost a houževnatost v naší pravoslavné víře, ve víře našich Otců, ale také pokání všem, kteří se ocitli v *prelesti* (obelstění) a žijí dalece od Boha, a dále podporu a prohloubení víry a duchovního života těch křesťanů, kteří žijí svědomitým životem a vedou duchovní zápas, jakož i všem dalším věřícím podle jejich vlastních potřeb.

Homilii ke svátku **svatého Mikuláše** (6./19.12.) vybral a přeložil **Michal Dvořáček**

Užitečné odkazy:

<https://www.youtube.com/watch?v=62cJOROLAKw>
<https://www.youtube.com/watch?v=QQeNKSdlqJU>
<https://www.youtube.com/watch?v=Rg2HGDoy-k8>

Hlavní bibliografický pramen:

(+) Αρχιμ. Γεώργιος (Καψάνης), Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος. Εις τον Άγιον Νικόλαον (1981). In: *Ομιλίες σε εορτές των Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'*. Έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, s. 100-103. ISBN: 978-960-7553-35-5.